

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a noua după Rusalii

**Miercuri, 1 august, Scoaterea Sfintei Cruci;
Începutul Postului Adormirii Maicii
Domnului**

Postul Adormirii Maicii Domnului durează două săptămâni, până în ziua de 14 august. Pe parcursul acestui post, se va rosti în biserica noastră în fiecare zi Paraclisul Maicii Domnului.

Vă dorim tuturor post ușor și cu folos duhovnicesc!

**Evangelia Duminicii a noua după Rusalii
(Umblarea pe mare-Potolirea furtunii)
Ev. Matei 14, 22-34**

În vremea aceea Iisus a silit pe ucenici să intre în corabie și să treacă înaintea Lui pe țărmul celălalt, până ce va da drumul mulțimilor. Iar El, dând drumul mulțimilor, S-a suit în munte, ca să Se roage deosebi. Și făcându-se seară, era singur acolo. Iar corabia era deja în mijlocul mării, fiind învăluită de valuri, căci vântul era împotriva. Iar la a patra strajă din noapte, a venit la ei Iisus, umblând pe mare. Văzându-L umblând pe mare, ucenicii s-au înspăimântat, zicând că e nălucă, și de frică au strigat. Dar El le-a vorbit îndată, zicându-le: Îndrăzniți, Eu sunt; nu vă temeți. Atunci Petru, răspunzând, a zis: Doamne, dacă ești Tu, poruncește să vin la Tine pe apă. El i-a zis: Vino! Iar Petru, coborându-se din corabie, a mers pe apă și a venit către Iisus. Dar văzând vântul, s-a temut și, începând să se scufunde, a strigat, zicând: Doamne, scapă-mă! Iar Iisus, întinzând îndată mâna, l-a apucat și i-a zis: Puțin credinciosule, pentru ce te-ai îndoit? Și suindu-se ei în corabie, s-a potolit vântul. Iar cei din corabie I s-au închinat, zicând: Cu adevărat Tu ești Fiul lui Dumnezeu. Și, trecând marea, au venit în pământul Ghenizaretului.

Din Acatistul Sfintei Cruci

Îngerii din cer, în chip nevăzut, înconjoară cu frică Crucea cea de viață purtătoare și, văzând -o că dă credincioșilor acum har de lumină dătător, cu strălucire, se spăimântează și stau zicând către dânsa unele ca acestea:

Bucură-te, Cinstită Cruce, păzitoare a lumii;
 Bucură-te, slava Bisericii;
 Bucură-te, că izvorăști tămăduiri cu îndestulare;
 Bucură-te, că luminezi marginile lumii;
 Bucură-te, lemn de viață mirositor și vistieria minunilor;
 Bucură-te, preafelicită și de daruri dătătoare;
 Bucură-te, că ești dumnezeiesc așternut picioarelor;
 Bucură-te, că te-ai așezat spre închinarea tuturor;
 Bucură-te, pahar plin de curată băutură;
 Bucură-te, luminător al strălucirii celei de sus;
 Bucură-te, prin care se binecuvintează zidirea;
 Bucură-te, prin care este închinat Ziditorul;
 Bucură-te, Cinstită Cruce, păzitoare a creștinilor!
 Cunoștința cea necunoscută mai înainte împărateasa cunoscând-o, a strigat către cei ce slujeau: „Din sânurile pământului siliți-vă în grabă a afla și Crucea a mi-o da”, către care privind cu frică a zis, cântând așa:
 Bucură-te, semnul adevăratei bucurii;
 Bucură-te, izbăvirea vechiului blestem;
 Bucură-te, comoară, pentru zavistie în pământ ascunsă;
 Bucură-te, ceea ce te-ai arătat cu stele închipuită;
 Bucură-te, Cinstită Cruce cu împătrite raze în chipul focului;
 Bucură-te, scară pe înălțime rezemată, mai înainte oarecând arătată;
 Bucură-te, lumina îngerilor cea cu alinare închipuită;
 Bucură-te, rana demonilor cea mult suspinată;
 Bucură-te, odor veselitor al Cuvântului;
 Bucură-te, stingătoare a focului rătăcirii;
 Bucură-te, Cinstită Cruce, apărătoare a deznădăjduiților;
 Bucură-te, tare apărătoare a celor ce bine călătoresc;
 Bucură-te, Cinstită Cruce, păzitoare a creștinilor!

Nicolae Steinhardt - reflecții asupra semnificațiilor Sfintei Cruci

Crucea este esența misiunii lui Hristos, a lui Mesia pe acest pământ.

La Cruce se referă Domnul ori de câte ori face aluzie la menirea Lui, la botezul cu care trebuie să se boteze, la paharul pe care trebuie să-l bea. Totul în cuvintele, tăcerile și vestirile Sale duce spre punctul final al Golgotei.

Crucea pentru creștin (și să nu pierd prilejul de a repeta, orice om e creștin) este simbolul interferenței Cerului cu pământul, al spiritului cu materia.

Crucea este tiparul care ne îngăduie să înțelegem taina lumii și a vieții, este singura „cheie” de care dispunem.

Ferindu-se de semnul crucii, protestanții pierd din vedere că el nu evocă numai un groaznic instrument de tortură (și nu întâmplător chinul constă în ținutarea verticalității făpturii, în pedepsirea Omului prin însăși poziția sa specifică luată-n derâdere – vertical, dar lipsit de libertate, vertical, dar cu mădularele în ptoză, vertical, dar expus spre ocară), ci și repetarea conștientă a integrării noastre în semnificațiile ultime.

Mai mult decât orice alt simbol, Crucea este desăvârșita și completa imago mundi. O imago mundi simplă, integrală, care spune totul.

Cuvânt al Sfântului Ioan Gură de Aur la Evanghelia Umblarea pe mare-Potolirea furtunii

(Mt. 14, 23) Iar dând drumul mulțimilor, S-a suit în munte, ca să Se roage singur. Și, făcându-se seară, era singur acolo.

De ce se duce în munte? Pentru ca să ne învețe că singurătatea și pustia sunt bune atunci când vrem să ne rugăm lui Dumnezeu. Și-L vedem continuu retrăgându-Se în pustie, petrecându-Și adesea nopțile în rugăciune ca să ne învețe cu toată tăria să căutăm liniște ca să ne rugăm, dacă timpul și locul ne permit. Pentru că pustia este mama liniștii, un port al liniștii în care scăpăm de toate necazurile.

(Mt. 14, 24) Iar corabia era acum la multe stadii departe de pământ, fiind învăluită de valuri, căci vântul era împotrivă.

Ucenicii sunt din nou aruncați în valuri, fiind prinși de o furtună la fel de mare ca și cea de dinainte. Ușor și treptat îi duce pe ucenici către lucruri mult mai înalte, chiar până la punctul de a-i face să îndure totul cu bărbăție. Dacă la furtuna de dinainte Îl aveau pe Hristos cu ei în corabie, acum erau singuri. Chiar și dormind în corabie, era gata să-i ajute în necaz dar nu era mai era cu ei.

Acum îi duce într-o încercare mai înaltă pentru că acum nu mai era cu ei. S-a îndepărtat și permite să se ivească o furtună în mijlocul mării. Toate acestea erau ca să-i întărească și să nu privească către o speranță de scăpare pământească venită dintre cele pământești. Apoi îngăduie să fie învăluiți de furtună întreaga noapte ca să le trezească pe deplin inimile lor împietrite. Astfel S-a ocupat Iisus de firea fricii lor, pe care apa cea involburată și timpul o născuse. Îi trimite într-o situație în care ei să-L dorească mai mult și să-și țină mintea în permanență îndreaptă către El.

(Mt. 14, 26) Văzându-L umblând pe mare, ucenicii s-au înspăimântat, zicând că e nălucă și de frică au strigat.

Văzându-L umblând pe mare, spune Evanghelia, ucenicii s-au înspăimântat, zicând că e nălucă și de frică au strigat. Acesta este felul în care Domnul se îngrijește de frica noastră, nu ezită să aducă lucruri mai grele, care mai îngrozitoare decât cele de dinainte (această

modalitatea se aseamănă cu ceea ce psihologii numesc terapie de șoc pentru desensibilizarea răspunsurilor cauzate de frică n.tr.). Ucenicii nu erau înfricoșați numai din cauza furtunii, ci și din cauza distanței mari de țăr. Ia seama că nu a alungat întunericul de-ndată și nici nu a venit ca un fulger ca să-i salveze ca să-i întărească precum am spus, lăsând în mijlocul spaimei și învățându-i să fie răbdători ca să le îndure.

(Mt. 14, 27) Dar El le-a vorbit îndată, zicându-le: Îndrăzniți, Eu sunt; nu vă temeți!

De aceea, nici nu li s-a arătat de-ndată, scris fiind că la a patra strajă din noapte, a venit la ei Iisus. Astfel, îi învăța să nu caute imediat orice scăpare din necazurile ce-i apasă, ci să rabde toate încercările cu curaj. În orice caz, chiar atunci când păreau să fie scăpați, frica a fost din nou înmulțită în ei.

(Mt. 14, 29) El i-a zis: Vino. Iar Petru, coborându-se din corabie, a mers pe apă și a venit către Iisus.

De ce l-a lăsat Hristos pe Petru să vină? Se spunem că i-ar fi răspuns: Nu, nu poți veni, și Petru, cu îndrăzneala sa, ar fi protestat din nou. Dar atunci când Petru a văzut marea și vântul, a amețit și, s-a temut și începând să se afunde, a strigat: Doamne, scapă-mă!

Povestind același moment de pe mare, Ioan mai spune că voiau să-L ia în corabie, și îndată corabia a sosit la țărul la care mergeau (In. 6, 21). Aceasta înseamnă că atunci când au fost aproape să ajungă la țăr, Hristos a intrat în corabie. Dar Petru, coborând din corabie, a mers la Iisus, bucurându-se nu atât de mult pentru că pășește pe apă, ci pentru că mergea la El.

(Mt. 14, 30) Dar văzând vântul, s-a temut și, începând să se scufunde, a strigat, zicând: Doamne, scapă-mă!

Marea l-a amețit, dar frica i-a fost adusă de către vânt. Marea era cea mai mare primejdie, iar vântul cea mai mică. Pentru că luptându-se cu marea, era neliniștit mai mult din cauza vântului. Așa este firea omului, să înfrângă cele mai mari necazuri și să se teamă de cele mai mici dintre ele.

**Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274**

Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273

Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844

Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888

Colectiv redacțional:

Contact: tel. 0741 706 602, redactor_scf@yahoo.com

Vasilica Onofrei, Doru-Dumitru Sîrghie, Valentin Burlacu, Răzvan

Chițac, Vlad-Mihai Carpiuc, Ramona-Maria Bogos, Mihail

Afloarei, Pr. Mihai Mărgineanu (coord.)

Grafică: Elena Gheorghită, Raluca Negrea, Dan-Andrei Morteci,
Mădălina Teliban

Administratori site parohie/pagină facebook:

Alexandru Losonczy, Costel Dumitru, Vasilica Onofrei

www.parohiatomacozma.ro, parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Program liturgic în această săptămână

◆ Duminică, 29 iulie 2018

08:00 Utrenia și Liturgia Sf. Ioan Gură de Aur
Taina Sfintei Împărtășanii (pe nemâncate, pentru copiii sub 7 ani și persoanele care s-au spovedit și au primit binecuvântare de la părintele duhovnic)

18:00 Acatistul Maicii Domnului „Prodromița”. Cu acest prilej va fi expusă spre închinare o copie a icoanei cu acest nume, care se află la Schitul Prodromu de la Muntele Athos. Icoana expusă a fost sfințită la această mănăstire și poartă semnătura vrednicului de pomenire, părintele Petroniu Tănase, renumitul duhovnic.

◆ Miercuri, 1 august 2018, Începutul Postului

Adormirii Maicii Domnului

18:00 Paraclisul Maicii Domnului

◆ Joi, 2 august 2018

18:00 Paraclisul Maicii Domnului

◆ Vineri, 3 august 2018,

18:00 Taina Sfântului Maslu

◆ Sâmbătă, 4 august 2018

07:00 Utrenia și Liturgia Sf. Ioan Gură de Aur (întru cinstirea Sf. Ap. Toma și Sf. Ecaterina, urmate de Pomenirea morților)

Taina Sfintei Împărtășanii (pe nemâncate, pentru copiii sub 7 ani și persoanele care s-au spovedit și au primit binecuvântare de la părintele duhovnic)

18:00 Slujba Vecerniei

Pentru Taina Spovedaniei, preoții slujitori vă stau la dispoziție la sfârșitul fiecărei slujbe din această săptămână.

Picătura de înțelepciune:

Cine-i sănătosul și cine-i bolnavul ?

Am citit această întâmplare povestită de o tânără mamă, pe care o prezint mai jos, ușor adaptată:

„Câteodată, prin curtea noastră trece un tânăr. Trece în fugă, cu gesturi dezordonate, boscorodind, pentru că el mereu așa se mișcă. Vorbește din fugă, își face semnul Crucii din fugă, înfulecă ceva la fel din fugă. Nu știu cum îl cheamă. Unii îl numesc „Omul lui Dumnezeu”. Are niște ochi de copil, se comportă ca un copil, dar arată de vreo 25-40 de ani. Nu știu de ce suferă, dar se observă că nu e chiar sănătos la cap, în sensul standardelor noastre de înțelegere.

Cu ceva vreme în urmă, fiind însărcinată am mers să fac voluntariat la o biserică ce avea un punct de primire și oferire a hainelor pentru nevoiași. În acea zi s-au adus câțiva saci mari cu haine, care trebuiau duși din fața bisericii în subsol.

-Mă puteți ajuta, vă rog? – m-am adresat unui bărbat din preajmă și care arăta destul de zdravăn.

-Găsește pe altcineva, eu nu sunt hamal aici, – a răspuns el brusc.

...Pe alături tocmai alerga spre biserică acest „Om a lui Dumnezeu”, dădea din mâini și râdea tare fără vreun motiv.

-Aici e biserică, nu casă de nebuni! – a strigat pe ton de scandal bărbatul cel robust, apoi a continuat, vorbind ca pentru sine, dar cu voce tare, privind spre „ciudatul” tânăr – Asta e țicnit, nu alta... Eu am apucat un sac și am început să-l duc... Tânărul cel agitat s-a oprit din răs, s-a apropiat repede de mine și a înșfăcat sacul pe care-l duceam.

-Nu se poate! Nu se poate! – a arătat el spre burta mea. Și a început să care lucrurile.

Bărbatul cel voinic a roșit și, foarte jenat, mi s-a adresat:

-Iertați-mă, nu am observat. Lăsați, voi ajuta și eu la căratul sacilor cu haine...

Recent, am văzut cum același tânăr privea într-o zi spre cer. Lumea trecea agitată și oarecum incomodată pe lângă el. Nimeni nu dădea atenție la ce se uita el în sus, unde norii albi și pufoși pluteau lin și maiestuos... El stătea, privea la ei și zâmbea. Iar zâmbetul era curat și inocent. Dincolo de vacarmul lumii din jurul său, el vedea frumusețea cerului și asta îl făcea fericit. Nu avea nevoie de nimic mai mult.”

...Am citit aceste rânduri cu emoție gândindu-mă la oamenii suferinzi cu care și eu, ca preot mă aflu în contact. Nu de puține ori aud pe cei din jur spunând: „mai bine nu se naște”. De ce există pe lume oameni handicapați, „anormali”, „țicniți”? Probabil, pentru că în anumite situații, ei se dovedesc a fi mai adevărați, mai umani decât noi, precum acest tânăr capabil să ajute dezinteresat și să se bucure din tot sufletul de lucruri atât de banale, cum ar fi norii. Sublimă lecție despre ce trebuie să faci ca să fii fericit ! Privind la astfel de oameni, cred că și noi, cei „normali” am putea deveni mai buni.

Dacă nu suntem capabili să compătimim și să ajutăm pe cei mai slabi, că așa e creștinește și omenește, măcar să nu îi insultăm, să nu-i jignim. Deseori, acești oameni „slabi” se dovedesc a fi mult mai puternici și mai buni decât noi. Și mai fericiți. Ei ne pot oferi modelul înțelegerii proprii noastre vieți...

Nu uita un lucru, omule „normal”: mult mai groaznic decât handicapul fizic este sufletul cu handicap, care privind la necazurile altora și văzându-se pe sine protejat, se crede mai bun decât alții. Iar când astfel de „logică” o are un om ce se consideră a fi credincios – e și mai groaznic...

Pr. Mihai Mărgineanu